

но ще излѣзешъ отъ тоза положение. И като го помилвамъ, той ме погледне умилно и казва: „Много ти благодаря, че въ туй трудно положение, въ тази мъка се намѣри единъ, който да ме помилва“. Е, казвамъ: ако ти погладишъ единъ твой братъ той ще те попита, защо ме гладишъ? Той се съблазняза. Ако жената дойде и поглади мъжа си, мъжътъ ѝ ще се посъблазни и ще каже: „Тази жена не ме е гладила другъ пѣтъ, тя има нѣкакъз задна цѣлъ, глади ме, но кесията ми ще побѣднѣе“. Той се спира и мисли. Ако ние напишемъ едно хубаво писмо нѣкому, той се спре, съблазни се и казва: „Той другъ пѣтъ не ми е писалъ такива писма, значи има нѣщо“. И съблазнѣната се роди въ душата му. Четешъ нѣкой авторъ, казвашъ: „Дали туй, което пише, е вѣрно? Четешъ Библията, пакъ дѣйде съблазнѣната, казвашъ: „Ами, ако туй не е вѣрно? Четешъ за Христа, казвашъ: Ами, ако Той не е пратеникъ Божий, ако не е Синъ Божий?“ „Ами, ако не е вѣрно всичко туй за апостолитѣ?“ — Дойде съблазнѣната. И тѣй, нашиятъ животъ е пѣленъ навсѣкъдѣ съ съблазни. Нѣкой те погледне, каже ти нѣкоя лоша дума, съблазни те. Ние, съвременнитѣ хора, нѣмаме единъ приятелъ, на когото може да разчитаме при всички условия. Все пакъ ще се съблазнимъ, ще кажемъ: кой знае! Питамъ тогава: въ християнския животъ, или въ духовния животъ има ли правила, чрѣзъ които ние можемъ да познаемъ единъ човѣкъ? — Има. Има едно велико правило въ живота, въ което нѣма никакво изключение. Ако ти си единъ човѣкъ чистъ по сърце, невиненъ, като дѣтето, нѣма да има никаква лукавщина въ душата ти и щомъ срѣщнешъ единъ човѣкъ, който се стреми къмъ Бога, ти ще почувствуващъ едно разширение въ ума си, едно разширение въ сърцето си, ще почувствуващъ, че този човѣкъ е добъръ, че той върви въ възходяща степенъ, по Бога. Този човѣкъ може да не е красивъ по външность, може да е грубъ, може да е гърбавичкъ, но почувствуващъ ли това къмъ него, непрѣменно този човѣкъ върви по Бога, макаръ че той е грубъ. Може да напразите опитъ. Ако ти си единъ чистъ човѣкъ и срѣщнешъ единъ човѣкъ съ красиво лице, красизи, хубави очи, носъ правиленъ, гръцки типъ, усѣтишъ ли едно раздвояване вътрѣ въ себе си,